

Sygn. akt: I C 174/21 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2021 roku

Sąd Rejonowy w C. I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Sylwia Piasecka
Protokolant:	p.o. protokolanta sądowego Agnieszka Wysmyk

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2021 roku w C.

na rozprawie

sprawy

z powództwa TUZ Towarzystwo (...) z siedzibą w W.

przeciwko E. C. (rod. U.)

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 174/21

UZASADNIENIE

Powód – TUZ Towarzystwo (...) z siedzibą w W., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego złożył pozew przeciwko pozwanej E. U. o zapłatę kwoty 1.169,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 2 czerwca 2019 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 29 grudnia 2020 roku powód wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym, które następnie toczyło się od sygn. akt Nc – e (...) i zostało umorzone postanowieniem z dnia 13 stycznia 2021 roku. Ponadto podniósł, że na podstawie zawartej umowy ubezpieczenia potwierdzonej polisą (...), której przedmiotem było obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego (OC) (...) o numerze rejestracyjnym (...) powód świadczył ochronę ubezpieczeniową przez okres od dnia 27 lutego 2019 roku do dnia 26 lutego 2020 roku. W zamian za świadczoną przez powoda ochronę ubezpieczeniową pozwany zobowiązany był do opłacenia składki ubezpieczeniowej. Płatność składki została ustalona jednorazowo w wysokości 1.169,00 złotych z terminem płatności do dnia 1 czerwca 2019 roku. Termin wymagalności tego roszczenia przypadł zatem na dzień następny po dniu płatności składki, to jest 2 czerwca 2019 roku.

Powód podkreślił, że na dzień ustania odpowiedzialności powoda pozwany nie uregulował składki ubezpieczeniowej w wysokości 1.169,00 złotych, dlatego też powód wezwał pozwaną do dobrowolnej zapłaty zaległych należności, jednakże do dnia wniesienia pozwu pozwany nie dokonał zapłaty.

Pozwana – E. U. stawiała się na termin rozprawy i oświadczyła, że obecnie nosi nazwisko C.. Ponadto przyznała, że zawarła z powodem umowę ubezpieczenia i zapłaciła składkę, a następnie sprzedała samochód, a osoby, które nabyły od niej auto zobowiązały się do uregulowania ubezpieczenia w pozostałym zakresie oraz do zgłoszenia faktu nabycia auta. Pozwana wyjaśniła nadto, że po sprzedaży auta nie wypowiedziała umowy ubezpieczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 lutego 2018 roku pozwana – E. U. zawarła z powodem umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych marki (...) Coupe o numerze rejestracyjnym (...). Umowa ta obejmowała okres ubezpieczenia od dnia 27 lutego 2018 roku do dnia 26 lutego 2019 roku. Wysokości składki wynosiła kwotę 1.619,00 złotych i została uiszczona przez pozwaną w dniu 27 lutego 2018 roku.

przyznane, nadto dowód: polisa k. 41 – 42.

Pozwana – E. U. przed upływem okresu ubezpieczenia, to jest przed 26 lutym 2019 roku, sprzedała auto objęte umową ubezpieczenia. Nie poinformowała ona o tym powoda, jak również nie wypowiedziała umowy. Osoby nabywające auto zobowiązały się do uiszczenia składki oraz do zgłoszeniu faktu nabycia auta.

przyznane

W dniu 18 maja 2019 roku powód wystawił polisę nr (...) na kwotę 1.169,00 złotych, która obejmowała okres ubezpieczenia od 27 lutego 2019 roku do dnia 26 lutego 2020 roku i dotyczyła samochodu osobowego marki (...) Coupe o numerze rejestracyjnym (...).

dowód z innych wniosków dowodowych: wydruk polisy k. 10.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu.

W przedmiotowej sprawie znajdują zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące umowy ubezpieczenia oraz przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zwanej dalej ustawą.

Zgodnie z treścią przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Ubezpieczyciel zobowiązany jest potwierdzić zawarcie umowy dokumentem ubezpieczenia (art. 809 § 1 k.c.).

Stosownie zaś do treści art. 23 ust. 1 i art. 26 ust. 1 ustawy, posiadacz pojazdu mechanicznego jest obowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu. Umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zawiera się (co do zasady) na okres 12 miesięcy.

Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 cyt. ustawy, jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy. Jednocześnie jednak w myśl art. 31 ust. 1 ustawy, w razie przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, przechodzą prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z tej umowy. Oznacza to, że umowa ubezpieczenia OC ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że posiadacz, na którego przeszło lub zostało

przeniesione prawo własności, wypowie ją na piśmie. W przypadku wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC, ulega ona rozwiązaniu z dniem jej wypowiedzenia. Wówczas przepisów art. 28 nie stosuje się.

W przedmiotowej sprawie bezspornym było, że w związku ze sprzedażą pojazdu marki (...) Coupe o numerze rejestracyjnym (...) i utratą posiadania tego pojazdu przez pozwaną - na nabywcę przeszły prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z umowy ubezpieczenia OC zawartej przez powoda z pozwanym.

Okoliczność ta nie została zakwestionowana przez powoda w toku niniejszego procesu, jak również nie wypowiedział się on w tej kwestii, dlatego też Sąd biorąc pod uwagę okoliczności sprawy uznał tę okoliczność za przyznaną w trybie art. 230 kpc.

Fakt sprzedaży pojazdu i utrata posiadania pojazdu przez pozwaną w trakcie trwania okresu ubezpieczenia pojazdu ma o tyle istotne znaczenie, że pociągnęła za sobą przejście na nabywcę uprawnień z tytułu umowy ubezpieczenia, o czym przesądza art. 31 ust. 1 ustawy.

Należy również podkreślić, że w myśl cytowanych przepisów ustawy, tj. art. 31 ust. 1, polisa nr (...) nie mogła ulec wznowieniu z końcem okresu jej obowiązywania i to niezależnie od tego, czy umowa ubezpieczenia OC została wypowiedziana przez nabywcę pojazdu marki (...) Coupe o numerze rejestracyjnym (...). Zatem należy uznać, że z dniem 26 lutego 2019 roku (końcowa data obowiązywania ochrony ubezpieczeniowej) umowa ubezpieczenia ulegała rozwiązaniu z mocy samego prawa i nie miały do niej zastosowania przepisy art. 28 ust. 1 ustawy. W konsekwencji irrelevantne znaczenie ma okoliczność, czy pozwany, bądź też nowy właściciel pojazdu marki (...) Coupe, poinformowali powoda o jego zbyciu. Wprawdzie obowiązek taki wynika wprost z art. 32 ust. 1 ustawy, jednakże należy zauważyć, że skutki jego niedochowania mają znaczenie wyłącznie wówczas, gdy po sprzedaży pojazdu istnieje jeszcze konieczność opłacenia składki za ubezpieczenie na gruncie obowiązującej w dacie sprzedaży umowy ubezpieczenia, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca, albowiem w treści polisy z dnia 27 lutego 2018 roku znajduje się potwierdzenie dokonania wpłaty przez pozwaną kwoty 1.619,00 złotych. Ponadto powód nie podnosił aby z tytułu umowy zawartej w dniu 27 lutego 2018 roku pozwaną obciążał obowiązek zapłaty składki. Wręcz przeciwnie z zaferowanego w sprawie przez powoda materiału dowodowego wynika, że dochodzona pozwem kwota dotyczy ubezpieczenia za okres od 27 lutego 2019 roku do 26 lutego 2020 roku, kiedy to pozwana E. C. nie była już właścicielem przedmiotowego auta.

Wobec powyższego zasadnym było orzec jak w sentencji wyroku.